

FRONT

Periòdic d'esquerres

FONT

CALELLA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
ANSELM CLAVÉ, 69

(Dels articles en són responsables llurs autors.)

Any I - Núm. 12

Calella, 4 d'agost de 1934

Val 20 cèntims

Responsabilitat de la Justícia

Al venerable company Serafi Rangel

No hi ha institució més respectable que la Justícia, quan compleix el seu deure, si es limita a aplicar estrictament les lleis, sense interpretacions partidistes i amb equitat efectiva, tots estem obligats a reverenciar-la. Fortes o febles, poderosos o obscurs, tots trobarem en ella aleshores una garantia i un empar autèntics dintre la convivència civil.

Hi ha un estadi, però, vedat a la Justícia veritable, si és que vol conservar el respecte dels homes. Aquest camp és la lluita política. Cap sentència de cap tribunal no pot dirimir aquesta mena de lluites, que tenen el seu terreny propi. Cap partit o sector, ni en el poder ni en l'oposició, no té dret a emparar-se en la Justícia per a servir les seves ambicions, les seves rancúnies.

Quan un partit ho fa, ja sap al que s'exposa. Quan una colla vol governar un poble a còpia de sentències judicials, s'equivoca i compromet l'administració de Justícia. Quan un polític vol aparèixer honest a força d'entaular querelles, no reivindica pas el seu honor davant els ciutadans que haguessin acollit les acusacions contra ell formulades.

Si, a més d'això, jutges i magistrats vanals o servils, conculquen la llei per servir els partidaris, l'escàndol és enorme i irresistible, la Justícia en surt tan malparada, que després costa anys rehabilitar-la, i els homes de Dret que han enfangat llur toga, esdevenen reus ells mateixos.

La llei, en efecte, serena sempre, i no pas inspirada abusivament en l'interès passatger dels homes, també preveu la feblesa o l'enviliment dels destinats a aplicar-la. I per molt que de mo-

ment puguin burlar-la els magistrats i jutges indignes, han de pensar que la llei subsisteix i que pot venir un dia l'ocasió de fer-los sentir com pesa.

A aquests homes de lleis poc escrupulosos, ens podem adreçar avui, i qui es senti al·ludit per nosaltres, pot saber que mantindrem l'acusació en hora oportuna. Tenim força moral i legal, malgrat les presons que volen imposar-nos, per erigir-nos en fiscals de tots.

Llegeixin, doncs, jutges i magistrats, que tenen motius per a avergonyir-se els articles 361 i 62, entre altres, del Codi Penal vigent en la República. Segurament que els saben, però no és pas sobrer que els recordem aquells que no som homes de Dret.

El primer d'aquests dos articles diu (ho posem en castellà perquè ho entenguin els enemics de Catalunya): «El juez que, a sabiendas, dicta» re auto injusto, incurrirá en la pena de suspensión.»

El següent diu: «El juez que se negare a » juzgar, so pretexto de obscuridad, insuficien» cia o silencio de la Ley, será castigado con la » pena de suspensión.»

I afegeix, ben clar: «En la misma pena in» rrirá el juez culpable de retardo malicioso en » la administración de justicia.»

Repetim que pot venir una ocasió en què els jutjadors apliquin bé la llei, i no valguin influències partidistes d'aquells que fan semblant de monopolitzar el respecte a la Justícia.

GRANIER-BARRERA

Barcelona, Presó.